

paní VĚRA

Po dvou marných pokusech o vyléčení dostala k narozeninám ten nejhezčí dárek

Paní Věra (61) žila mnoho let s hepatitidou C, aniž o tom měla tušení. Kvůli zvýšeným hodnotám jaterních testů jí sice nebylo doporučeno užívání antikoncepce, ale jinak kromě občasné únavy žádné podezřelé symptomy nepocitovala. Teprve v roce 2005, kdy po náhlém kolapsu navštívila obvodního lékaře, jí byla v souvislosti s vyšší hodnotou jaterních testů položena otázka, zda v minulosti nedostala transfuzi krve či nepodstoupila operaci. Tehdy si paní Věra vzpomněla, že po porodu druhé dcery v roce 1982 dostala několik transfuzí krve hned od čtyř dárců. Od jednoho z nich dostala také hepatitidu C – připomeňme si, že před rokem 1992 se testování krve neprovádělo, jednoduše proto, že virus, který nemoc způsobuje, byl objeven až v roce 1989 a teprve od roku 1992 se dárci krve na jeho přítomnost začali testovat.

Paní Věra začala docházet do jaterní poradny, kde jí byla po biopsii jater odhalena cirhóza. V roce 2006 podstoupila první interferonovou léčbu hepatitidy C. Celý rok si musela každý týden píchat injekci a denně jíst léky. Léčba naštěstí neměla výraznější nežádoucí účinky, přesto si raději injekce píchala v pátek, aby jí bylo špatně o víkend a aby s novým týdnem mohla zase fungovat. Když konečně léčbu dokončila, ukázalo se, že množství viru kolujícího v krvi nadějně kleslo. „Paní doktorka říkala, že teď už by se s tím tělo mohlo poprat samo. Ale nepoprало... Virus se v těle zase začal množit a přibývat“

Paní Věra v roce 2008 absolvovala další léčbu. Opět brala celý rok denně léky a píchala si injekce. „Říkala jsem si, že když viru napoprvé v těle ubylo, teď už se to povede úplně. Pořád jsem tomu věřila. Ale ani tentokrát to nevyšlo. Chodila jsem pak co půl roku na kontrolu, a i když bylo prima, že se testy nezhoršují, ani se nezlepšovaly: „Pořád tam je, potvora,“ říkala jsem si. Smířila jsem se s tím, že lepší už to nebude,“ vzpomíná.

V roce 2016 byl paní Věře diagnostikován karcinom prsu. „Po operaci jsem v rámci preventivní onkologické léčby dostala k užívání hormonální léky. Ty jsem měla brát pět let. Bála jsem se, že to má játra nevydrží, a skutečně se po krátké době hodnoty jaterních testů začaly prudce zhoršovat. V poradně jsem se proto zeptala, zda by nebylo lepší nejprve vyléčit játra, a až pak pokračovat s léčbou karcinomu.“ Lékařka jí vysvětlila, že tak jednoduché to přece jen není – ale pak se daly věci díky spolupráci mé onkoložky s infektoložkou do pohybu. „Zavolali mi z IKEM, abych přijela na vyšetření, že by pro mne mohli mít zcela novou léčbu mé hepatitidy C. Zdravá játra že mi po ní sice jako Prométeovi už nedorostou, ale že bych se poté, co by virus z těla zmizel, mohla dostat na relativně normální jaterní hodnoty.“

A tak se paní Věra pustila do boje i potřetí – tentokrát už bez injekcí, jen s jednou tabletou jednou denně. „Už když jsem si po prvním měsíci jela pro další krabičku tablet, mi paní doktorka k mému obrovskému překvapení prozradila, že mám krevní testy úplně čisté. Že tam není nic, žádný virus! Přišlo mi to jako zázrak. Měla jsem ten den narozeniny a byl to ten nejkrásnější dárek, jaký jsem kdy dostala,“ vzpomíná paní Věra a v očích se jí ještě dnes při té vzpomínce lesknou slzy. „Zdálo se mi to neuvěřitelné. Celých 35 let ve mně ta nemoc kouše, a za 4 týdny zmizí...“ Dnes, po ukončení celé 12týdenní léčby, už je jasné, že se z virové hepatitidy C definitivně vyléčila.